

De stenen liggen in de "mijmerwand". Deze wand is het meest in het oog springend in de zaal. Met een beetje verbeelding valt er veel in te zien. Zijn het vleugels, handen of is het muziek, die het kruis, bovenop, dragen? Het kruis staat voor de moeite van het leven. Wie een leven in liefde en vrijheid wil leven, zich verbinden wil met mensen die dat behoeven, mensen tot hun recht wil laten komen en zich niet boven de ander wil stellen, zal een kruis moeten dragen, maar wordt daarin op een of andere manier ook zelf meedragen.

Lichtkruis

Achter het kruis komt het licht de zaal binnen via het kruis; Geen hemel zonder kruis. En die hemel werpt al zijn voortijdig licht op ons leven hier; geeft "per-spectief".

Stilteruimte

Achter de mijmerwand is de stilteruimte. In de stilteruimte kan een kaarsje gebrand worden. Hier staat het Mariabeeld en een kaarsenstandaard in de vorm van een vis. De vis is een christelijk symbool, de Griekse letters vormen de eerste letters van de belijdenis: Jezus de Christus is de zoon van God en redder. In deze ruimte bevindt zich ook een voorbedenboek waarin de voorbeden voor de komende zondag geschreven worden. Tevens staan hier de twee bidstoeltjes.

Wij hopen dat deze informatie u helpt bij het beleven van de viering. Een goede dienst toegewenst!

Legt u het boekje s.v.p. weer terug? U kunt een eigen boekje kopen voor een bedrag van 50 eurocent.

Hartelijk welkom in deze kerkzaal vol van betekenis en belevenis

Onder het balkon

U bent binnengekomen onder een balkon vanwaar de beamer en het orgel bediend worden. Rechts onder de trap ziet u de plek van de gaven. Iedere zondag vult deze plek zich met giften vanuit de gemeente voor een grote verscheidenheid aan doelen, zoals de gaven en de bloemengroeten. Want naast de spiritualiteit van het christelijk geloof wil het christendom invulling geven aan "naaste zijn"; in de eerste plaats voor hen die geen naaste hebben.

De plek onder het balkon is de donkerste plek in de kerkzaal, we noemen haar "Treuzelplek" omdat je hier de afweging moet maken waar te gaan zitten in deze zaal, die geen voor en achter kent, maar opgebouwd is langs een denkbeeldige liturgische lijn van donker naar licht. Want een religieuze beleving is dat we naar het Licht gaan, en dat we wachten op de grote morgen, licht uit het oosten, na een lange wereldnacht.

Bij de Bron

De kerkdienst begint bij de Bron, geïnspireerd door de oude doopvonten die je achter in kathedralen tegenkomt. De idee achter deze Bron - waar de kerkdienst dus begint - is dat je door het water naar het licht gaat. Water is het symbool van chaos; in de Bijbel schiept God in water de wereld, gaan zijn mensen door de Schelfzee en de Jordaan naar beloofd land, vinden er genezingen plaats d.m.v. onderdompeling en Jezus gaat een aantal malen over het meer en de Jordaan.

Een kerkganger neemt vanuit zijn dagelijkse leven ook zijn "chaos" mee naar de kerk en gelooft in herschepping. Bij de Bron klinken woorden van "herscheping" in de bemoediging en groet. Waarna het Kyrie (roep tot God) of de verootmoediging (het je klein maken) klinkt. In de protestantse traditie heet deze plek "buiten het beloofde land" (el=buiten en lende=land; hierin herkennen we het woordje ellende), hier beseffen we dat we nog niet in het beloofde land zijn en benoemen we wat ons belast vanuit de wereld.

Tafel van Woord en Sacrament

Na het water komen we bij de "Tafel van Woord en Sacrament". Op deze plek beginnen we met het ordenen van ons leven. We doen dat door middel van Bijbelverhalen, hier ligt de nieuwe Bijbelvertaling, een geschenk bij de opening van deze kerk (zie openingspagina). De Bijbel bevat verhalen met een visie op het leven, die ons een spiegel voor kunnen houden. Wat we in die spiegel zien, heeft in de eerste plaats met ons interpretatiekader te maken. De protestantse traditie kent twee sacramenten. Twee "wijzen van doen" die iets moeten vertellen van onze spiritualiteit.

Het eerste sacrament is de doop. De doop wordt gezien als een teken dat een christen eenmaal in zijn leven betoont. Je gaat onder in het water en komt er herboren - als nieuwe mens - uit. Na de doop is het zaak als nieuwe mens te groeien.

Het tweede sacrament is het avondmaal. Hierin verbindt de christen zich steeds opnieuw weer met Jezus de Christus. Jezus moet in de christen leven, zijn bloed - symbool voor leven - moet in jouw lichaam stromen, zijn lichaam (brood) moet in jouw lichaam present zijn in deze wereld.

Plek van aandacht

Na de Tafel van woord en sacrament komt er een ruimte. Hier willen wij ruimte bieden voor verschillende aandachtsmomenten. Op deze plek vindt het kindermoment plaats, (het moment in de dienst waarbij de kaarsen voor de kinderen worden aangestoken, voordat ze naar hun eigen viering gaan). In de zondagse viering wordt hier soms een verhaal verteld. Bij een overlijden staat hier soms de overledene. Bij een trouwerij zit en knielt hier het bruidspaar op twee bidstoeltjes, zodat ze elkaar aan kunnen kijken bij het jawoord.

Lezenaar

Vervolgens komen we bij de Lezenaar. De spreker die hier staat is zich bewust dat hij vóór een aantal attributen staat. Allereerst is er de Statenvertaling. Een predikant heeft het besef dat hij in een traditie staat. Achter de Statenvertaling zie je

een Mariabeeld dat een een geschenk was vanuit de rooms katholieke gemeenschap Rijsenhout.

Ook de traditie neemt de spreker in het kritisch doordenken mee. De kansel staat laag; er wordt niet vanuit de hoogte gesproken, maar vanuit het midden en toch zichtbaar. Naast de kansel staat de Paaskaars, symbool voor het eeuwige leven in Christus. In de nisjes liggen ter nagedachtenis de stenen met de namen van de dat jaar overleden gemeenteleden. De witte stenen verwijzen naar het Bijbelboek Openbaringen, geschreven in de tijd dat het Romeinse recht zich bediende van witte stenen om vrijspraak aan te geven. De stenen verwijzen naar de genadige God, die vrij spreekt en maakt.

Mijmerwand

